COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare și a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXT

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Propunerea face parte dintr-un pachet de măsuri destinate să consolideze supravegherea piețelor financiare din UE prin îmbunătățirea funcționării sistemului de autorități europene de supraveghere (AES) și prin accelerarea și finalizarea uniunii piețelor de capital. Prezenta propunere vizează supravegherea și competențele Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și prevede transferul anumitor competențe de supraveghere care sunt încredințate în prezent autorităților competente naționale.

Directiva 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II)[1] introduce un nou tip de servicii care fac obiectul autorizării și supravegherii: serviciile de raportare a datelor, prestate de furnizorii de servicii de raportare a datelor. Circulația, monitorizarea și reconstruirea eficace a datelor de tranzacționare nu au fost abordate în Directiva 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID I)[2], iar, în consecință, datele de tranzacționare din UE nu aveau nici consecvența, nici calitatea adecvată pentru a se monitoriza dacă obiectivele MiFID erau îndeplinite în mod corespunzător. În plus, locurile de tranzacționare relevante nu au pus la dispoziție datele de tranzacționare la costuri rezonabile în întreaga UE.

Deoarece lipsa de consecvență în materie de calitate, formate, fiabilitate și costuri are un efect negativ asupra transparenței datelor, a protecției investitorilor și a eficienței piețelor, MiFID II urmărește să amelioreze calitatea și accesibilitatea datelor de tranzacționare prin instituirea unui format standard pentru aceste date care să fie ușor de consolidat și de înțeles și disponibil la un cost rezonabil, precum și prin impunerea unor cerințe organizatorice aplicabile furnizorilor de servicii de raportare a datelor, care trebuie să fie autorizați de autoritatea lor națională.

Având în vedere dimensiunea transfrontalieră a prelucrării datelor, beneficiile punerii în comun a prerogativelor în materie de date – inclusiv potențialele economii de scară – și impactul negativ al divergențelor potențiale ale practicilor de supraveghere atât asupra calității datelor de tranzacționare, cât și asupra sarcinilor furnizorilor de servicii de raportare a datelor, este oportun să se transfere autorizarea și supravegherea furnizorilor de servicii de raportare a datelor de la autoritățile naționale la ESMA.

Prezenta propunere se limitează, așadar, la transferarea competențelor de autorizare și de supraveghere a entităților respective de la autoritățile competente naționale la ESMA, prin introducerea lor în Regulamentul (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare (MiFIR)[3], fără să aducă alte modificări normelor de fond aplicabile furnizorilor de servicii de raportare a datelor, inclusiv în ceea ce privește condițiile de autorizare și cerințele

---

[1] Directiva 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

[2] Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

[3] Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

organizatorice stabilite inițial în MiFID II. În consecință, dispozițiile relevante legate de furnizorii de servicii de raportare a datelor prevăzute în MiFID II se elimină.

În plus, prezenta propunere vizează și rolul EIOPA în cadrul procedurilor de aprobare a modelelor interne.

În Directiva Solvabilitate II (Directiva 2009/138/CE[4]) se prevede că, în conformitate cu abordarea orientată asupra riscurilor privind cerința de capital de solvabilitate (*Solvency Capital Requirement* – SCR), în anumite circumstanțe, întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare, fie la nivelul fiecărei întreprinderi, fie la nivel de grup, pot utiliza modele interne pentru calcularea SCR, în locul formulei standard. Aceste modele interne trebuie să fie aprobate de către autoritățile de supraveghere. În ciuda activității meritorii desfășurate de EIOPA în domeniul convergenței în materie de supraveghere în cazul modelelor interne, există în continuare inconsecvențe importante în ceea ce privește cerințele autorităților competente referitoare la modelele interne, iar colegiilor de supraveghetori le este greu să ajungă la un acord privind modelele interne ale grupurilor.

Divergențele în materie de supraveghere și aprobare a modelelor interne duc la inconsecvențe și creează condiții de concurență inechitabile pentru participanții de pe piață. Propunerea promovează, așadar, convergența în materie de supraveghere prin consolidarea rolului EIOPA în privința modelelor interne, prin dispoziții referitoare la cooperare și la partajarea informațiilor, combinate cu conferirea de competențe pentru ca EIOPA să adopte avize în acest domeniu și să contribuie din proprie inițiativă la soluționarea disputelor dintre autoritățile de supraveghere, inclusiv prin mediere obligatorie.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este coerentă cu alte acte legislative ale Uniunii, inclusiv cu cele care conferă competențe directe autorităților europene de supraveghere.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Prezenta propunere nu aduce atingere altor politici ale Uniunii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Propunerea se întemeiază pe articolul 53 alineatul (1) și articolul 62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Conform principiului subsidiarității [articolul 5 alineatul (3) din TFUE], UE ar trebui să intervină numai dacă obiectivele preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunile sau efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul UE.

[4] Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

Autorizarea și supravegherea de fond sunt deja reglementate de MiFID II și, prin urmare, s-au conferit competențe de fond în această privință la nivelul Uniunii. Singura modificare adusă prin prezenta propunere este că ESMA, și nu autoritățile competente naționale, va fi responsabilă pentru autorizarea și supravegherea furnizorilor de servicii de raportare a datelor. În această privință, piețele financiare au un caracter transfrontalier inerent, care se accentuează din ce în ce mai mult. Intensitatea datelor de pe piețele financiare înregistrează, de asemenea, o creștere rapidă. Pentru a răspunde acestor provocări, se impune îmbunătățirea aspectelor din cadrul MiFID II legate de prelucrarea eficientă a datelor. Prin transferarea autorizării și supravegherii furnizorilor de servicii de raportare a datelor către ESMA se pot asigura condiții uniforme pentru datele de tranzacționare și canalele de raportare a datelor și, în același timp, se poate permite autorităților competente naționale să elibereze resurse pentru supravegherea utilizatorilor finali ai datelor.

Principiul aprobării modelelor interne de către autoritățile de supraveghere este prevăzut deja în Directiva Solvabilitate II. Modificările aduse de prezenta propunere urmăresc să consolideze rolul EIOPA pentru a se asigura o convergență sporită în materie de supraveghere în acest domeniu, în special pentru grupurile de asigurare prezente în mai multe state membre ale UE, lăsând totodată supraveghetorilor și, după caz, colegiului de supraveghetori, competența de a aproba cererile relevante. •

Proporționalitatea

Propunerea ține cont pe deplin de principiul proporționalității, fiind adecvată pentru a atinge obiectivele, fără a depăși ceea ce este necesar în acest scop. Ea este compatibilă cu acest principiu, având în vedere echilibrul corespunzător dintre interesul public aflat în joc și raportul cost-eficiență al măsurii.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere modifică o directivă a Parlamentului European și a Consiliului adoptată în temeiul articolului 53 alineatul (1) din TFUE și o directivă a Parlamentului European și a Consiliului adoptată în temeiul articolelor 53 și 62 din TFUE. Prin urmare, pentru modificarea acestor două directive este necesară o propunere de directivă.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluarea impactului**

Modificările propuse ale acestor directive sunt foarte limitate și, având în vedere transpunerea și aplicarea recente ale directivelor, modificările nu justifică efectuarea unei evaluări separate.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Ghișeul unic instituit pentru autorizare și supraveghere prin modificarea MiFID II și a MiFIR va contribui la reducerea sarcinii de reglementare, inclusiv pentru furnizorii mai mici de servicii de raportare a datelor. Competențele și prerogativele autorităților competente cu privire la furnizorii de servicii de raportare a datelor vor fi transferate ESMA. Acest cadru unic de autorizare și supraveghere va duce la o simplificare substanțială pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor cu prezență transfrontalieră și la o reducere a sarcinii administrative.

În ceea ce privește Directiva Solvabilitate II, convergența în materie de supraveghere contribuie la raționalizarea procedurilor și a cerințelor referitoare la cereri în întreaga Uniune, reducând condițiile inechitabile de concurență, în special pentru grupurile de asigurare.

- **Drepturile fundamentale**

Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare au fost respectate în special prin intermediul unui cadru procedural clar și prin controlul judiciar al măsurilor de investigare, atunci când acest lucru se impune, de către instanța națională, precum și al hotărârilor definitive luate în temeiul prezentului regulament, de către Curtea de Justiție.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Acest aspect este vizat de modificările MiFIR și de modificările Regulamentului de instituire a EIOPA.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Articolul 1 al propunerii conține modificări necesare pentru transferul competențelor și al prerogativelor care sunt încredințate în prezent autorităților competente către ESMA, care va fi responsabilă pentru autorizarea și supravegherea firmelor care intenționează să presteze servicii de raportare a datelor.

Aceste modificări includ modificarea și eliminarea mai multor secțiuni din MiFID II, printre care titlul V legat de furnizorii de servicii de raportare a datelor, secțiunea D din anexa I și competențele autorităților competente de a impune sancțiuni furnizorilor de servicii de raportare a datelor.

Articolul 2 al propunerii conține modificări ale Directivei Solvabilitate II prin care se extinde rolul EIOPA pentru ca aceasta să contribuie la convergența în materie de supraveghere în domeniul cererilor privind modelele interne, precum și modificări privind partajarea informațiilor referitoare la cererile respective, posibilitatea ca EIOPA să emită avize pe această temă și posibilitatea ca EIOPA să ajute la soluționarea disputelor dintre autoritățile de supraveghere, fie la cererea acestora, fie din proprie inițiativă, fie, în anumite circumstanțe, la cererea întreprinderilor în cauză.

Modificările prevăd, de asemenea, că EIOPA ar trebui să elaboreze rapoarte anuale pe această temă, ceea ce va permite monitorizarea atentă a situației cererilor privind modelele interne, inclusiv evidențierea eventualelor probleme nerezolvate legate de convergența în materie de supraveghere din acest domeniu.

De asemenea, acest articol aliniază unele părți ale Directivei Solvabilitate II [articolul 231 alineatul (3) și articolul 237 alineatul (3)] la modificările cuprinse în propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului de instituire a EIOPA în ceea ce privește medierea obligatorie. În plus, acest articol aduce modificările necesare articolului 248 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II referitor la medierea obligatorie, eliminând trimiterile la o procedură anterioară de soluționare a disputelor cu CEIOPS (Comitetul european al inspectorilor de asigurări și pensii ocupaționale), care a fost înlocuit de EIOPA.

Articolele 3 și 4 conțin dispoziții referitoare la transpunere și la intrarea în vigoare.

2017/0231 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare și a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[5],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[6],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Directiva 2014/65/UE creează un cadru de reglementare pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor și impune ca serviciile de raportare a datelor post-tranzacționare să fie autorizate ca mecanisme de publicare aprobate (APA). În plus, furnizorii de sisteme centralizate de raportare (CTP) au obligația de a oferi date consolidate referitoare la toate tranzacțiile cu instrumente de capital și cu instrumente de alt tip efectuate în întreaga Uniune, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. De asemenea, Directiva 2014/65/UE oficializează canalele de raportare a tranzacțiilor către autoritățile competente prin impunerea obligației ca părțile terțe care raportează în numele întreprinderilor să fie autorizate ca mecanisme de raportare aprobate (ARM).

(2) Calitatea datelor de tranzacționare și a prelucrării și furnizării datelor respective, inclusiv a prelucrării și furnizării datelor la nivel transfrontalier, are o importanță esențială pentru realizarea obiectivului principal al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului, și anume sporirea transparenței piețelor financiare. Existența unor date precise oferă utilizatorilor o imagine de ansamblu a activităților de tranzacționare de pe toate piețele financiare din Uniune, iar autorităților competente informații precise și complete cu privire la tranzacțiile relevante. Având în vedere dimensiunea transfrontalieră a prelucrării datelor, beneficiile punerii în comun a prerogativelor în materie de date – inclusiv potențialele economii de scară – și impactul negativ al divergențelor potențiale ale practicilor de supraveghere atât asupra calității datelor de tranzacționare, cât și asupra sarcinilor furnizorilor de servicii de raportare a datelor, este oportun, așadar, să se transfere autorizarea și supravegherea

[5] JO C , , p. .
[6] JO C , , p. .

furnizorilor de servicii de raportare a datelor, precum și competențele de colectare a datelor, de la autoritățile competente la ESMA.

(3) Pentru a realiza transferul coerent al acestor competențe, este oportun să se elimine dispozițiile referitoare la cerințele operaționale pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor și la prerogativele autorităților competente cu privire la furnizorii de servicii de raportare a datelor prevăzute în Directiva 2014/65/UE și să se introducă dispozițiile respective în Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[7].

(4) Transferul autorizării și supravegherii furnizorilor de servicii de raportare a datelor către ESMA este în concordanță cu sarcinile Autorității. Mai precis, conferirea competențelor de colectare a datelor și transferul autorizării și supravegherii de la autoritățile competente către ESMA sunt esențiale pentru celelalte sarcini efectuate de ESMA în temeiul Regulamentului (UE) nr. 600/2014, cum ar fi monitorizarea pieței, competențele ESMA de a interveni temporar și cele de administrare a pozițiilor, precum și asigurarea consecventă a conformității cu cerințele de transparență pretranzacționare și post-tranzacționare. Prin urmare, Directiva 2014/65/UE ar trebui modificată în consecință,

(5) În Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Solvabilitate II)[8] se prevede că, în conformitate cu abordarea orientată asupra riscurilor privind cerința de capital de solvabilitate, în anumite circumstanțe, întreprinderile și grupurile de asigurare și de reasigurare pot utiliza modele interne pentru calcularea cerinței respective, în locul formulei standard.

(6) Pentru a asigura deținătorilor și beneficiarilor de polițe de asigurare un nivel echivalent de protecție, aceste modele interne ar trebui să facă obiectul aprobării prealabile de către autoritățile de supraveghere pe baza unor proceduri și standarde armonizate.

(7) Pentru a asigura un nivel înalt de convergență în domeniul supravegherii și aprobării modelelor interne, EIOPA ar trebui să aibă posibilitatea de a emite avize referitoare la astfel de modele interne.

(8) În vederea promovării convergenței în materie de supraveghere, EIOPA ar trebui, fie din proprie inițiativă, fie la cererea autorităților de supraveghere, să aibă posibilitatea de a le asista pentru ca acestea să ajungă la un acord. În anumite circumstanțe, atunci când autoritățile de supraveghere nu reușesc să ajungă la un acord privind aprobarea unui model intern al unui grup și înainte ca supraveghetorul grupului să își adopte decizia finală, întreprinderile ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita EIOPA să exercite un rol de mediere și să asiste autoritățile de supraveghere pentru ca acestea să ajungă la un acord. Autoritățile de supraveghere ar trebui să coopereze și să facă schimb de toate informațiile relevante cu EIOPA pentru a asigura participarea deplină a Autorității la procedura de aprobare a modelelor interne ale grupurilor.

(9) Pentru a ține cont de noua structură a grupurilor stabilită în Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, dispozițiile relevante din Directiva Solvabilitate II referitoare la grupuri

---

[7] Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

[8] Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

ar trebui să fie modificate pentru a le alinia la noua procedură de mediere obligatorie prevăzută în regulamentul respectiv.

(10) Pentru a ține cont de înlocuirea Comitetului european al inspectorilor de asigurări și pensii ocupaționale (CEIOPS) de către EIOPA, trimiterile la CEIOPS din Directiva Solvabilitate II ar trebui eliminate.

(11) Prin urmare, Directiva 2009/138/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2014/65/UE

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică firmelor de investiții, operatorilor de piață și societăților din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau exercită activități de investiții în Uniune prin înființarea unei sucursale.”;

(b) la alineatul (2), litera (d) se elimină.

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctele 36 și 37 se înlocuiesc cu următorul text:

„36. «organ de conducere» înseamnă organul sau organele unei firme de investiții sau ale unui operator de piață care sunt numite în conformitate cu dreptul intern, abilitate să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a entității, care supervizează și monitorizează procesul decizional și din care fac parte persoane care conduc efectiv activitatea entității.

Atunci când prezenta directivă menționează organul de conducere și, în conformitate cu dreptul intern, funcțiile de conducere și de supraveghere ale organului de conducere sunt atribuite unor organe diferite sau unor membri diferiți din cadrul unui organ, statul membru identifică organele responsabile sau membrii responsabili ai organului de conducere în conformitate cu dreptul intern, cu excepția cazului în care se specifică altfel în prezenta directivă;

37. „conducerea superioară” înseamnă persoanele fizice care exercită funcții executive în cadrul unei firme de investiții sau al unui operator de piață și care răspund în fața organului de conducere de managementul activităților de zi cu zi ale entității, inclusiv de implementarea politicilor privind distribuția de servicii și produse clienților de către firmă și personalul acesteia;”;

(c) punctele 52, 53, 54 și punctul 55 litera (c) se elimină.

3. Titlul V se elimină.

4. Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul 3 litera (a), subpunctele (xxxvii)-(xxxx) se elimină;

(b) la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) a articolului 5, a articolului 6 alineatul (2) sau a articolelor 34, 35, 39 ori 44 din prezenta directivă sau”;

(c) la alineatul (6), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul unei firme de investiții, al unui operator de piață autorizat să exploateze un MTF sau un OTF ori al unei piețe reglementate, retragerea sau suspendarea autorizației instituției în conformitate cu articolele 8 și 43;”.

5. La articolul 71, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Dacă sancțiunea penală sau administrativă publicată se referă la o firmă de investiții, un operator de piață, o instituție de credit în legătură cu servicii și activități de investiții sau servicii auxiliare, ori la o sucursală a unei societăți dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu prezenta directivă, ESMA adaugă o trimitere la sancțiunea publicată în registrul relevant.”

6. La articolul 77, alineatul (1) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre prevăd cel puțin că orice persoană autorizată în temeiul Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului* care îndeplinește într-o firmă de investiții sau pe o piață reglementată sarcina prevăzută la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE sau orice altă sarcină prevăzută de lege este obligată să semnaleze fără întârziere autorităților competente orice fapt sau orice decizie privind întreprinderea respectivă de care a luat cunoștință în exercitarea sarcinii respective și care ar putea:

---

* Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).”

7. Articolul 89 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6) și articolul 79 alineatul (8) se conferă Comisiei pentru o durată nedeterminată, de la 2 iulie 2014.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54

alineatul (4), articolul 58 alineatul (6) și articolul 79 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (3), articolului 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolului 4 alineatul (2), articolului 13 alineatul (1), articolului 16 alineatul (12), articolului 23 alineatul (4), articolului 24 alineatul (13), articolului 25 alineatul (8), articolului 27 alineatul (9), articolului 28 alineatul (3), articolului 30 alineatul (5), articolului 31 alineatul (4), articolului 32 alineatul (4), articolului 33 alineatul (8), articolului 52 alineatul (4), articolului 54 alineatul (4), articolului 58 alineatul (6) și articolului 79 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

8. La articolul 90, alineatele (2) și (3) se elimină.

9. La articolul 93 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre aplică măsurile respective de la 3 ianuarie 2018.”

10. În anexa I, secțiunea D se elimină.

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 112 alineatul (4), se adaugă următoarele paragrafe:

„După ce constată că cererea este completă, autoritățile de supraveghere informează EIOPA cu privire la aceasta.

La cererea EIOPA, autoritățile de supraveghere îi furnizează acesteia toată documentația prezentată de întreprindere odată cu cererea.

EIOPA poate emite un aviz adresat autorităților de supraveghere în cauză, în conformitate cu articolul 21a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în termen de patru luni de la data primirii cererii complete de către autoritatea de supraveghere.

În cazul emiterii unui astfel de aviz, autoritatea de supraveghere ia decizia menționată la primul paragraf în conformitate cu avizul respectiv sau, în cazul în care decizia nu este conformă cu avizul, comunică în scris motivele EIOPA și solicitantului.”

(2) Articolul 231 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui grup, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile sale afiliate ori, în comun, de către întreprinderile afiliate unui holding de asigurare, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează între ele și cu EIOPA pentru a decide dacă acordă sau nu această permisiune și, după caz, pentru a stabili condițiile în care se acordă o astfel de permisiune.”;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Supraveghetorul grupului îi informează pe ceilalți membri ai colegiului supraveghetorilor cu privire la primirea cererii și transmite fără întârziere cererea completă, inclusiv documentația prezentată de întreprindere, membrilor colegiului și EIOPA.”;

(b) se adaugă un nou alineat (2b):

„(2b) Atunci când consideră că cererea menționată la alineatul (1) prezintă elemente deosebite legate de aprobările cererilor privind modelele interne la nivelul întregii Uniuni, EIOPA poate emite un aviz adresat autorităților de supraveghere în cauză, în conformitate cu articolul 21a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în termen de 4 luni de la data primirii cererii complete de către supraveghetorul grupului.

În cazul emiterii unui astfel de aviz, autoritățile de supraveghere iau decizia comună menționată la alineatul (2) în conformitate cu avizul respectiv sau, în cazul în care decizia comună nu este conformă cu avizul, comunică în scris motivele EIOPA și solicitantului.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă, în termenul de șase luni menționat la alineatul (2), vreuna dintre autoritățile de supraveghere în cauză a înaintat chestiunea EIOPA în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 sau EIOPA sprijină autoritățile de supraveghere din proprie inițiativă în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, supraveghetorul grupului își amână decizia până când EIOPA ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din același regulament, și își ia decizia în conformitate cu decizia adoptată de EIOPA. Decizia supraveghetorului grupului este recunoscută ca fiind determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere în cauză.”;

(ii) la al treilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când EIOPA nu ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, astfel cum se menționează la al doilea paragraf, supraveghetorul grupului ia o decizie finală.”;

(d) la alineatul (6), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de toate opiniile și rezervele exprimate în cursul respectivei perioade de șase luni de către celelalte autorități de supraveghere în cauză și de către EIOPA.”;

(e) la alineatul (6), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Supraveghetorul grupului pune la dispoziția solicitantului, a celorlalte autorități de supraveghere în cauză și a EIOPA un document care cuprinde decizia complet motivată.”;

(f) se adaugă un nou alineat (6a):

„(6a) După perioada de șase luni menționată la alineatul (2) și înainte ca supraveghetorul grupului să ia o decizie astfel cum se menționează la alineatul (6), întreprinderea care a depus cererea în conformitate cu alineatul (1) poate solicita EIOPA să sprijine autoritățile de supraveghere să ajungă la un acord, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Supraveghetorul grupului își amână decizia până când EIOPA ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, și își ia decizia în conformitate cu decizia adoptată de EIOPA. Decizia supraveghetorului grupului este recunoscută ca fiind determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere în cauză.

EIOPA își adoptă decizia în termen de o lună de la sfârșitul perioadei de conciliere menționate la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Atunci când EIOPA nu ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, astfel cum se menționează la al treilea paragraf, supraveghetorul grupului ia o decizie finală. Decizia supraveghetorului grupului este recunoscută ca fiind determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere în cauză.”

(3) Se inserează următoarele articole noi 231a și 231b:

„*Articolul 231a*

Aprobarea modelelor interne de către autoritățile de supraveghere

(1) Pentru a favoriza convergența în materie de supraveghere, din proprie inițiativă sau la cererea autorităților de supraveghere ori a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, EIOPA poate emite un aviz adresat autorităților de supraveghere în conformitate cu articolul 21a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 29 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE)

nr. 1094/2010, referitor la modelele interne și aprobările cererilor privind modelele interne, astfel cum se prevede la articolele 112-127, 230, 231 și 233.

Atunci când EIOPA emite un aviz precum cel menționat la primul paragraf, autoritățile de supraveghere în cauză fie iau decizia sau decizia comună în conformitate cu avizul respectiv, fie, în cazul în care decizia sau decizia comună nu este conformă cu avizul, comunică în scris motivele EIOPA și solicitantului.

(2) Atunci când autoritățile de supraveghere efectuează controale comune la sediul întreprinderilor sau al grupurilor care aplică un model intern integral sau parțial în temeiul articolelor 112-127, 230, 231 sau 233, la care participă și membri ai personalului EIOPA în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, respectivii membri ai personalului EIOPA elaborează un raport specific referitor la modelul intern. Raportul respectiv se transmite Comitetului executiv al EIOPA.

Articolul 231b
Reexaminare

(1) În fiecare an, EIOPA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind chestiunile generale cu care s-au confruntat autoritățile de supraveghere în cursul procesului de aprobare a modelelor interne sau a modificărilor acestora, desfășurat în temeiul articolelor 112-127, 230, 231 și 233.

Autoritățile de supraveghere comunică EIOPA informațiile pe care aceasta le consideră relevante pentru elaborarea raportului respectiv.

(2) EIOPA transmite Comisiei, până la 1 ianuarie 2020 și după efectuarea unei consultări publice, un aviz privind aplicarea de către autoritățile de supraveghere a articolelor 112-127, 230, 231 și 233, precum și a actelor delegate și a standardelor tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor menționate. În avizul respectiv se evaluează și eventualele divergențe dintre modelele interne utilizate în Uniune.

(3) Pe baza avizului transmis de EIOPA în conformitate cu alineatul (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 1 ianuarie 2021, un raport privind aplicarea de către autoritățile de supraveghere a articolelor 112-127, 230, 231 și 233, precum și a actelor delegate și a standardelor tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor menționate.”

(4) La articolul 237 alineatul (3) al treilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă EIOPA nu ia o decizie astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, supraveghetorul grupului ia o decizie finală.” și

(5) La articolul 248 alineatul (4), al treilea paragraf se elimină.

Articolul 3

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică, până la [12/18 luni de la data intrării în vigoare], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
2. Statele membre aplică măsurile aferente articolului 1 de la [36 luni de la data intrării în vigoare] și măsurile aferente articolului 2 de la [data de aplicare a modificării Regulamentului privind EIOPA].

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*